

BELGISCHE SENAAT**—**
BUITENGEWONE ZITTING 1988
—**—**
15 MAART 1988
—

Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Ingediend door de heer Dierickx en mevrouw Harnie)

—**TOELICHTING**
—

Dit voorstel neemt de tekst over van het voorstel dat tijdens de zitting 1969-1970 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend door de heer Verhenne c.s. (Stuk nr. 614/1, 1969-1970).

Het komt vaak voor dat de sociaal verzekerden aarzelen een vordering in te stellen en inactief blijven ten opzichte van de hulpverleners, die de uit de wet van 9 augustus 1963 voortvloeiende verplichtingen niet in acht nemen, de geldende tarieven niet naleven of weigeren de nodige getuigschriften af te leveren. Deze passiviteit van de verzekerden spruit voort uit een gebrek aan psychologische onafhankelijkheid ten opzichte van de hulpverleners of uit het feit dat hun de middelen ontbreken om actief op te treden.

Daarom verleent dit voorstel de verzekeringsinstellingen de bevoegdheid om een vordering in te stellen ter verdediging van de individuele en collectieve belangen van hun leden.

De voorgestelde tekst is geïnspireerd door de bepalingen van artikel 4 van de wet van 5 december 1968

—
R. A 14198**SENAT DE BELGIQUE****—**
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1988
—**—**
15 MARS 1988
—

Proposition de loi modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité

(Déposée par M. Dierickx et Mme Harnie)

—**DEVELOPPEMENTS**
—

La présente proposition reprend le texte de celle déposée à la Chambre des Représentants au cours de la session de 1969-1970 par M. Verhenne et consorts (Doc. n° 614/1, 1969-1970).

Il arrive assez souvent que les assurés sociaux hésitent à introduire une action et restent inactifs vis-à-vis des dispensateurs de soins qui ne respectent pas les obligations résultant de la loi du 9 août 1963, ni les tarifs en vigueur ou refusent de délivrer les attestations de soins. Cette passivité des assurés doit être attribuée à leur dépendance psychologique à l'égard des dispensateurs de soins ou au fait que les moyens d'agir leur font défaut.

C'est pourquoi la présente proposition habilite les organismes assureurs à ester en justice pour la défense des intérêts individuels et collectifs de leurs membres.

Le texte proposé s'inspire des dispositions de l'article 4 de la loi du 5 décembre 1968, relative aux

—
R. A 14198

betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten die een vergelijkbare bevoegdheid verleent aan de representatieve werknemersorganisaties.

Het recht om een vordering in te stellen ter verdediging van de rechten van hun aangeslotenen berust niet op een vertegenwoordiging van hun leden in het proces. De verzekeringsinstellingen hebben een volkomen autonome bevoegdheid om de rechten van hun leden voor de rechtbank te verdedigen.

De vorderingen zullen ingesteld worden overeenkomstig artikel 13 van de wet van 23 juni 1894 op de maatschappijen van onderlinge bijstand (Landsbonden) en de artikelen 10, zevende lid, en 12 van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg (Hulpkas).

De arbeidsrechtbanken (art. 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek) zijn bevoegd om kennis te nemen van de ingestelde vorderingen.

Het arbeidsauditoraat zal dan mededeling krijgen van deze zaken (art. 764, 12°, van het Gerechtelijk Wetboek).

L. DIERICKX.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL

In de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt een artikel *5bis* ingevoegd, luidende :

« Artikel 5bis. — De verzekeringsinstellingen kunnen in rechte optreden ter verdediging van de rechten welke haar rechthebbenden ten opzichte van de beoefenaars van de geneeskunst, de verplegingsinrichtingen en de paramedische medewerkers putten uit de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, alsook uit de in deze wet bedoelde overeenkomsten en akkoorden. Het optreden van de verzekeringsinstellingen laat het recht van de rechthebbenden onverkort om zelf op te treden, zich bij een vordering aan te sluiten of in het geding tussen te komen. »

L. DIERICKX.

C. HARNIE.

conventions collectives de travail qui octroient une compétence comparable aux organisations représentatives des travailleurs.

Le droit d'ester en justice pour la défense des droits de leurs affiliés ne se fonde pas sur une représentation de ces derniers au procès. Les organismes assureurs ont une compétence tout à fait autonome pour défendre les droits de leurs membres devant le tribunal.

Les actions seront introduites, conformément à l'article 13 de la loi du 23 juin 1894 sur les sociétés mutualistes (unions nationales) et aux articles 10, alinéa 7, et 12, de la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale (Caisse auxiliaire).

Les tribunaux du travail (art. 580, 2°, du Code judiciaire) ont le pouvoir de connaître des demandes introduites.

L'auditorat du travail recevra alors communication de ces causes (art. 764, 12°, du Code judiciaire).

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE

Dans la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime obligatoire d'assurance contre la maladie et l'invalidité, il est inséré un article *5bis*, rédigé comme suit :

« Article 5bis. — Les organismes assureurs peuvent ester en justice pour la défense des droits dont disposent leurs bénéficiaires vis-à-vis des praticiens de l'art de guérir, des établissements hospitaliers et des auxiliaires paramédicaux en vertu des dispositions de la présente loi, de ses arrêtés d'exécution ainsi que des conventions et accords visés par la présente loi. L'action des organismes assureurs ne porte pas atteinte aux droits des bénéficiaires d'agir personnellement, de se joindre à l'action ou d'intervenir à l'instance. »